

Seimas priėmė „taršos mokestį“, kurį turės mokėti kiekvienas (per)registruojantis automobilį. Simuliantų įstatymas, siekiantis padengti savo išsigalvotą mokestinę reformą: „milijardas milijonui“. Semantinis melas, kai tiesa yra noras užkamšyti biudžeto skylę ir, apgaunant Europos sąjungą, atrodyti, lyg kovotume su klimato kaita.

Ko daugiau: valstiečio ar želiojo?

Naujojo registracijos mokesčio reikalauja Europos sąjunga, siekianti iš tikrųjų kovoti su klimato kaita ir mažinti dujas, sukeliančias šiltnamio efektą. Pagal įsipareigojimus Europos sąjungai, Lietuva iki 2030 metų turi mažinti 9 procentais CO₂ kiekį, taip pat sumažinti azoto oksidų kiekį 48 procentais iki 2020 metų. Tik primenu, kad iki 2020 metų liko pora savaičių, o įstatymas apskritai įsigalios tik kitais metais.

Tad kokią situaciją turime dabar? Ne tik nespėtume pasiekti įsipareigojimų, nes valdžiai klimato kaita niekada ir nebuvo prioritetas, tačiau net nesistengiama siekti apčiuopiamų rezultatų. Susigriebta tada, kai labai patogų įvedus naują mokestį užsikamšyti biudžeto skylės. Nes automobilių registracijos mokestis yra tik fiktyvi priemonė kovai su klimato kaita. Tai tiesiog nieko nesprensdžia. Negi rimtai, susimokėję papildomą mokestį pirkdami ar perregistruodami automobilį, mes mažiau jį naudosime ir mažiau išleisime į atmosferą kenksmingų dujų? Juk tikrai ne. Sprendimas galėtų būti kelti akcizą degalams, nes tuomet mažiau būtų noro važinėti su mašina pirmyn-atgal, to reikia, ar nereikia.

Nepamirškime ir tai, jog, pagal priimtą įstatymą, šis mokestis net ne visiems priklauso. Pavyzdžiui, ūkininkai už savo traktorius nemokės. Nemokės, nes traktoriai neteršia ar dėl to, kad Ramūnas jų turi labai daug? Želiojo politika tampa perkama/parduodama preke arba gražus šydas, skirtas kvailinti mases: Valstiečiai pradeda ir laimi 100 – 0 prieš žaliuosius. Proga turėti realų indėlį į klimato kaitą tapo visų ir savęs apgaulė, siekiant labai siauro tikslo – užsikamšyti biudžeto skylės.

Simuliantai ir post-tiesa

Taršos mokesčio šiame įstatyme yra lygiai tiek pat, kiek valstiečių ir žaliųjų sąjungoje yra žaliųjų, o Vyriausybėje yra profesionalų. Post-tiesos pasaulis, kuriame nuomonės ir viešųjų ryšių akcijos tampa mūsų lauku. Čia turinio nebėra: nuo Trumpo ir Brexito iki LVŽS ir žaliųjų. Visuomenei belieka tyliai tykoti ir laukti rinkimų, nes su jais niekas nei kalbėjo, nei ateityje dėl ko nors tarsis. Valdžios išdalintų pažadų skolos spaudžia biudžeto skylės, todėl kuriamos semantinės fikcijos, simuliacijos ir kariaujami asmeniniai karai. Politika be politikos. Liko tik interesai.

Viešojo cirko žiūrovais virtusi visuomenė, atskirta storu, neperšaujamu ir nepermatomu stiklu, per siaurus plyšius žvilgčioja į „profesionalų“ kuriamą GRAND SHOW Seime ir Vyriausybėje. Valdančiųjų devizas: visi kas ne su mumis – tas prieš mus. Ir kas prieš mus, tą galima apgauti: nuo Europos sąjungos, kuriant iliuzijas apie kovą su klimato kaita, iki lietuvių, kalbant apie gerovės valstybę be pasitikėjimo ja.

Vaidas Rusys

Lietuvos socialdemokratinio jaunimo sąjungos pirmininkas

